

bližajoče se zime so naposled g. župnik primorani bili, prašati iti g. komisarja okrajnega glavarstva, kaj in kako da stoji z dotično vlogo? Ves začuden odgovori g. komisar, da o taki vlogi ničesar ne vè. Potem je začel marljivi komisar g. Seidla dregati, kakor priden kmet nemarnega hlapca, naj v 5 dnevih odgovori, zakaj je stvar za 4 mesece zavlekel? No, g. Seidl, ali je to tudi laž, obrekovanje? In če ne, kdo laže, kdo obrekuje? Sicer pa še g. Seidl tudi sedaj zapreke dela in boče les za svinjski hlev iz župnikovega gozda vzeti, čeravno vsak zvedenec pravi, da ovi les ni za rabo. G. župnik so voljni streho in „kranec“ iz lastnega plačati. Ali g. Seidl pravi, da boče tudi drugo polovico stroškov, t. j. 50—60 fl. farmanom prihraniti. Čudno, pri drugih rečeh se g. Seidl za kmeta ne kaže tako varčnega. *) Na 1 posestnika pride tukaj le kak 5 krajcerjev in neplačevanje 5 krajcerjev ne bode nobenega otelo — pogube.

Sicer pa mislimo, čemu nam je predstojnik, kateri svoje dolžnosti hitro storiti neče? Bolje, da bi ga ne bilo! Dakle g. Seidl, odstopite brž, da bodemo imeli vendar enkrat priložnost in uzrok reči: sedaj je g. Seidl pravo zadel!

Od sv. Petra pod Mariborom. (Vabilo k izpitu pri šolskih sestrah. — Nesreča.) Vsem prijateljem šole in šolske mladeži naznanjamo, da bode očitna skušnja ali izpit za vsakdanje učence in učenke pri nas v ponedeljek 13. sept. Predpoldnem bo skušnja za učence, popoldne pa za učenke, koje se podučujejo pri vrlih šolskih sestrah.

Pretečeno nedeljo na večer je na svoj dom prišla priletna ženkica M. Korošec, se zaprla v svojo hišico, obleko položila na slamnat stol, ugasnila lučico in se vlegla v posteljo in zaspala, da se je še le v večnosti prebudila. V naglici je ognjevo iskrico zatrosila na oblačilo, ki je začelo tleti, da njo je v trdnem spanju dim zadušil. Njeni zet je sicer črez nekaj časa v svoji prvi sobi, kder je spal, dim zavohal. Toda, kedar so zaprte dveri siloma odprli, so ženkico našli popolnem mrtvo. Pazite na ogenj!

Iz Šoštanja. (Razsajavec ulovljen.) Dolgo je žandarmerija iskala hudega razsajavca Mat. Pečnika, ker se je vedel opazno skrivati. Naposled se je žandarjem vendar posrečilo hudo delnika zasačiti v borni kajžici pri št. Ilu v Kotinkivasi. Ko so žandarji kajžico zajeli, v kateri je Pečnik sam bival in ko je ta videl da uiti ne more, je začel grdo na nje psovati in hudo preklinjati in se je močno branil, ko so ga hoteli vklenoti. Pri tej priliki so žandarji puške nanj morali nastaviti in eden ga je z bajonetom v levo bedro ranil. Po težkem delu so besnega človeka vkrotili, zvezali in vklenoli in k sodnji na Vran-

sko odgnali. Ljudje pa so radi, da so vsaj za nekoliko časa divjega človeka rešeni. Če je kedaj kdo posta in palice potreben, tako gotovo ta razposajeni človek!

Iz Dramelj. (Udom društva sv. Uršule.) 6. sept. t. l. je bila obletnica žalostne smrti Marjete Vodušekove, katera je bila zaklana v Drameljski fari, in so za tega voljo in za pokoro od milostljivega škofa sv. opravila pri sv. Uršuli bila prepovedana. Letos pa bodo zopet vsa sveta opravila pri sv. Uršuli, kakor druga leta ob godu sv. Uršule. Naj blagovolijo dotični č. g. župniki to oznaniti, da bodo udi daleč okoli razširjenega društva sv. Uršule to zvedeli!

Od Šavnice. (G. Herman.) Vesel den je pri sv. Jurju bil preteklo nedeljo. Prišel je med svoje volilce naš poslanec in deželni odbornik g. Herman. Glasna strelba je pozdravila njega in mnogo od vseh strani došlih gostov. Ljudstva se je vse trlo, — sešlo se je gotovo do 300 narodnjakov. Pred to veliko množino, in ne pred nektérimi skrivoma poklicanimi privrženci, po šegi nekaterih poslancev, položil je g. Herman račun o svojem delovanju za blagor narodov. In narod je tudi pozdravil in častil svojega poslanca, da se enakega sprejema zares noben drug hvaliti nemore. „Živijo“—klicev ni bilo ne konca ne kraja. Za g. Hermanom govorili so še: g. Gomilšak o svojem potovanju v Rim in o audijenciji pri sv. Očetu, gospoda prof. Žitek in Kocuvan o Turkih in sedanjem boju Srbov proti njim; slednjič še enkrat g. Gomilšak o krémah in krémarjih, kterih imamo za davno preveč, kako naj bi se jim gledalo dobro na prste itd. — Vsi govori bili so veselo sprejeti, in podučni. Prišla mi je pri tem misel: Oj da bi imeli takih zborov na vseh krajih mnogo, koliko bi se koristilo narodu, ki hrepeni po poduku, oj da bi se ustanovilo več politiških društev! —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Namestnik štajerski se boji, da nebi iz Bosne prišedši ubežniki živinske kuge k nam spravili; zato je dal štajersko mejo zopet zapreti. — Po celi Avstriji, po vsej Evropi se vršijo sedaj vojaške vaje. Evropa šteje sedaj 5,795.000 orožanih mož namreč: Laško 750.000, Avstrija 1,075.000, Nemčija pruska 1,270.000, Rusija pa 1,500.000. Koliko dačnih goldinarjev to ljudi stoji! — Dunajski prusaki so hoteli naše Nemce zapeljati, da bi slavili spomin bitke pri Sedanu, kder so Prusi Napoleona III. vjeli. Toda vlada je to prepovedala. — Delegacije bodo zborovati začele 21. sept. — Nemški listi že britko tožijo o Madjarib, ki hočejo vse colninske in trgovske pogodbe tako prenarajene imeti, da bi bile njim na korist nam pa na kvar! — V česki Trebovi je kat. društvo obhajalo sijajn shod; 700 ljudi bilo je navzočih, med njimi veliko knezev;

*) Kot predsednik okrajnega zastopa je baje za šoter na $\frac{1}{2}$, ur dolgi stezi do sv. Petra zaračunati dal 800 fl.

navdušenost bila je velika. Prihodnjič povemo več! — Ogerski poslanci se kisto držijo, ker so poizvedeli, da bo treba zopet 90 milijonov na posodo vzeti. — Hrvatski poslanec Makanec je odložil poslanstvo.

Vnanje države. Pruski cesar je obljubil še letos obiskati laškega kralja. Nemški Katoličani so obhajali v Freiburgu shod, katerega se je udeležilo 3000 mož. — Karlisti so dobili iz Angleškega 4 nove kanone, 10.000 pušk in 1 milijon patron. — Rusi se kažejo Kristijanom upornikom na Turškem — neprijazni. Kitajci so zoper Evropejane hudo razdraženi in žugajo vse, posebno Angleže in Nemce, iztirati. Bržej ko ne pride do vojske.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Ako bi ubogi Kristijani na Turškem bili Nemci ali Judi, ves svet bi šel nad Turka. Ali ker so Slavjani, zato še si sami pomagati ne smejo. Ministri evropskih vlad, posebno pa naš madjarski Andrássy, žugajo neki Srbijo z vojsko zasesti, če bi ustašem pomagala. To bi res žalostno bilo, če bi naši krščanski vojaki naposled primorani bili — Turkom služiti za bariere! Sicer pa se upor čedalje bolj širi v Bosni in Hercegovini. Pri Nevesinji so Kristijani posekali 500 Turkov. Poslanikom pa, ki so njih prišli pomirovat so rekli, da „rajši zgubimo premoženje in življenje, žene in otroke, kakor pa ostati pod turškim gospodstvom, hujše od živine tlačeni, slačeni in zadržani v napredku in omiki. Hočemo samostojnost Bosne in Hercegovini pod kakim avstrijskim, ruskim ali nemškim princem.“ Više 40.000 ljudi je že pribežalo k nam čez mejo. Strahovita je njih revščina. Zato pobirajo povsodi zanje. V Ljubljani se je ustanovil odbor zanesljivih mož pod vodstvom dr. Karola Bleiweissa in mi štajerski Slovenci, ali se ne bomo usmiliili krvnih bratov svojih?

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

VI.

Bologna spada med najstarejša in najimennitnija mesta na Laškem. Šteje 89.100 prebivalcev, leži na močno rodoviti okolici; na desnem se naslanja na gore Apeninske. Ulice so večidel široke; skoro po celem mestu zamoreš iti pod streho, tako, da se ni bati ne deža, ne solnčnih žarkov.

V jutru 5. aprila se najprvle obrnem na pokopališče: campo santo. Cela Italija nima enakega. Tujec strmi, kedar stopi na blagoslovljena tla, kjer jih počiva na jezera pokojnih.

Ubog človek je ubog v življenju in ubog po smrti, razve, če ga pravično življenje stori pred

Bogom bogatina na unem svetu. Tudi tukaj ubog kraj ubogega počivlje, od Boga obdarovani s posvetnim premoženjem so pa ločeni od njih. Združeni so se sebi enakimi, če ravno pod zemljo pravega razločka ni; črvje, trobnoba, prah in pepel je po smrti delež bogatina ravno tako, kakor berača. Uboji imajo svoje posmrtno stanovanje pod milim nebom. Črez celo širino vrežejo ozek jarek, kakor pri nas, kedar zasajajo nov vinograd; potem polagajo mrliče drugega za drugim, dokler ni do kraja vse napolnjeno. Vsakega proti zasujejo. Tako jih neznano število počiva v tih jami, dokler trobenta sodnege dneva ne pokliče ves rod človeški v novo večno življenje.

Ravno je v sredini pokopališča obstal voz zabiti od vseh strani; od zadej so odprli široke dveri, in zagledal sem truge z mrliči ubozege stanu. Bile so štirvoglate, podobne zabojem za blago; pri glavi nekoliko široke, pri nogah celo ozke; gotovo so nekterega s silo v pretesno mrtvaško hišico stlačili. Nemilo se mi je delalo pri srcu, ko so pokopiči neobčutni, trugo za trugo, kakor zaboje z malovrednim blagom, potezali, z ropotom na zemljo metali in v jamo polagali. Requiescant in pace, sem tiho molil.

Drugo pokopališče je pa palača tik palače; pod visokemi oboki se križajo ulice. Tukaj v zide po šegi žarfov polagajo premožnih mrliče. Na grobih so napisi in spomeniki iz najlepšega marmorja, podobe pa prekrasne mojsterske. Celi den bi bil prekratek, pregledati vse na tenko. Tukaj je večkrat kak oddelke avstrijskih vojakov prenočeval, kedar v mestu ni bilo več prostora. Počivali so živi med mrtvemi.

Po obiskovanju pokojnih, ktere slavijo kamnati spomeniki, mi je srce gorelo videti truplo sv. Katarine Bolognske. Živela je pred 400 letmi, in še zdaj je telo nestrohnjeno. Bog sam njej je čudovit spomenik na zemlji postavil.

Nuna iz reda sv. Klare je bila tukaj v samostanu prednica. Sedemdeset let po smrti so našli njeno truplo v grobu nestrohnjeno, belo kakor živo. Zdaj je začrnjeno, le na bradi desne strani je ostala bela ploščica, kder jo je žive dni nebeško dete Jezus poljubilo na sveti božični praznik.

Sv. truplo je pod ključem v kapeli, ki se iz cerkve ne vidi, na desni strani. Oglasil sem se pri č. g. kuratu, ki mi je prijazno ustregel.

Pred sv. truplom vedno čujete v molitvi 2 nuni iz Klarinega reda. Ako pridejo obiskovalci, mežnar zazvoni, potem se pomaknete v samostan, dokler ne odidejo tujci.

Sv. Katarina sedi na krasnem tronu, glavo kinči dragocena krona, prsti, na kterih se nohti popolnoma vidijo, so ozalšani s bisnatimi prstani. Na vsaki strani gori po troje debelih voščeni sveč. Človeka obhajajo pred svetnico nadzemeljski občutki. Verni njej poljubujejo noge, ki so z glažnato ploščo pokrite, duhovni smejo poljubiti roko. (Nastavek prih.)